

Шейсет и втора глава

На седемнайсетия ден от пристигането ни в Ранкодом Винко Станс ме заведе в сградата, където се събираше съвета на Ранкодом. Искаше и аз да присъствам на вземането на решение за това, дали сградата на стария склад да бъде дадена, за да бъде поставено в нея построението, с което се прави житно питие.

Главният съветник на Ранкодом се съгласи да присъствам и ми показва къде да седна. Това беше една отворена отпред стая, намираща се над тази, в която съветниците вземат решения. Там имаше седалки, на които можеха да седят хора, желаещи да наблюдават събранието на съветниците. Аз седнах на първия ред седалки и се облегнах на оградата пред мен. Виждах и чувах много добре всичко, което става в стаята на съветниците, но не можех да разбера нито дума. Изведнъж усетих, че Винко Станс, който седеше заедно с всички съветници, ми помага да разбера какво говорят съветниците. Не знам как става това, но и преди бях забелязал, че Винко Станс предаваше думите на онези, които говореха, без да си отваря устата!

Главният съветник се изправи пред всички и разказа за житото, житното питие, построението за правене на житно питие и накрая – за договора между жупана и Блавор за продажба на житно питие.

Един от съветниците тогава стана и попита, дали Ранкодом ще има печалба от търговията с житно питие.

Главният съветник тогава даде думата на Винко Станс, който обясни, че страшните същества са се прирастили към житното питие и че техни търговци дори крадели жито от Земята, за да правят житно питие. Според

Винко Станс Ранкодом щял да има голяма печалба от продажбата на житно питие, макар че една част от печалбата щяла да отива за новопристигналите, друга част – за управата на Алтре Мунс, а трета – за Ранкодом.

Друг съветник попита Винко Станс как ще се прави житно питие в Ранкодом, след като в неговите поля не се отглежда жито.

Винко Станс му отговори, че учени от Ранкодом вече са направили опити да посадят житни семена и те са покълнали успешно и са се хванали в почвата на Ранкодом. Освен това, добави Винко Станс, част от житото, което се кара от Земята, ще послужи за засяване на житни ниви, които да се ожънат на следващата година.

Трети съветник стана и заговори с малко по-висок глас. Той изрази недоволство от това, че при сключване на договора между жупана и Блавор участва Винко Станс, който е внук на Блавор. Този съветник смяташе, че договорът за продажба на житно питие ще бъде не в полза на Ранкодом, а на Винко Станс, който ще получи голям дял от печалбата на дядо си.

Тогава се намеси друг съветник, който защити Винко Станс и каза, че той е направил много за Ранкодом и че не трябва да се съмняват в неговата честност.

Тези думи накараха един съветник да скочи и да започне да крещи, че Винко Станс е измамник и само използва наивните съветници на Ранкодом, за да забогатее.

Главният съветник се опита да накара съветниците да говорят по-тихо и да се изслушват, но отначало никой не го чуваше. Наложил се той да удри с голям дървен чук върху масата, поставена пред всички съветници. След като удари няколко пъти много силно по масата, главният съветник със силен и властен глас нареди да се запази тишина.

Съветниците изведнъж млъкнаха засрамени от държанието си. Един съветник стана и помоли останалите да не повишават глас и да не обиждат другите. Друг съветник предложи да се говори само във връзка с даването на стария склад с цел да бъде използван за правене на житно питие.

Следващият съветник, който взе думата, напомни, че старият склад не се използва от много години и че Ранкодом има загуба от това, че той стои празен. Този съветник предложи Ранкодом да даде склада на новопристигналите, за да го използват за правене на житно питие.

Друг съветник предложи Ранкодом да поеме изцяло отглеждането на пшеница и правенето на житно питие, за да има по-голяма печалба от това. Обаче един друг съветник стана и обясни, че хората от Ранкодом не познават житото и не умеят да правят житно питие. Затова той предложи Ранкодом просто да даде под наем склада и да не се нагърбва с непосилни задачи.

Тогава съветникът, който се развика пръв, скочи, но този път беше много по-въздържан. Той обясни, че и в единия, и в другия случай, Винко Станс ще има голяма печалба, защото дядо му ще препродава житното питие на страшните същества на много по-висока цена и печалбата му ще бъде многократно по-висока от тази на Ранкодом. Този съветник предложи Ранкодом да не разрешава правенето на житно питие, ако Винко Станс е в съвета и управата на Ранкодом. Той предложи Винко Станс да напусне съвета и управата на Ранкодом и тогава да се обсъжда даването на склада и правенето на житно питие.

Главният съветник обаче напомни, че съветът на Ранкодом е предоставил земя на новопристигналите и че на тази земя те могат да правят каквото пожелаят. Той

каза, че на предоставената им земя е засято жито и че на нея могат да си построят сграда, в която да поставят построеното за правене на житно питие. Тогава Ранкодом може да не получава толкова голяма част от печалбата, получена от продажба на житно питие.

Викацията съветник не се съгласи с думите на главния съветник и каза, че новопристигналите не могат да правят каквото си пожелаят на предоставената им земя, ако то е във вреда на жителите на Ранкодом. Той размаха пред всички бял лист, на който имаше препис от решението на съвета на Ранкодом да ни предоставят земя за ползване. Той посочи редовете, в които пише, че новопристигналите не могат да използват земята във вреда на жителите на Ранкодом.

Друг съветник стана и каза, че отглеждането на растения, които служат за храна, не може да бъде във вреда на жителите на Ранкодом, а производството на питие, също няма да вреди на жителите на Ранкодом, защото не е отровно.

Тогава викацията съветник престана да се въздържа и закрещя, че житното питие е отровно, че съдържа неща, които могат да убият човек, ако се поеме в по-големи количества.

Другите съветници наскачаха и започнаха да викат един през друг. Вече не можех да разбера нищо, защото Винко Станс престана да ми помага. Главният съветник удряше силно с големия дървен чук по масата, но вече никой не го слушаше. Един от съветниците дори хвана за гушата викацията съветник. Намесиха се по няколко от всяка страна и в стаята на съветниците настъпи страшна бъркотия. Чувах се ужасни крясъци и викове, а ударите на чука на главния съветник бяха все по-глухи, докато накрая не се изгубиха в общия шум.

В този момент в стаята на съветниците нахлуха войниците на Инко Нитс и започнаха да пускат синкави лъчи от някакви странни сечива. Съветниците се строполяваха на пода и аз ужасен си помислих, че ги убиват. Тогава усетих мислите на Винко Станс и той ми обясни, че само са зашеметени и че след малко ще се съвземат.

Войниците вдигнаха от пода зашеметените съветници и ги поставиха на седалките им. След това излязоха от стаята. Беше настъпила тишина. Не се чуваше никакъв глас. Онези, които не участваха в кавгата и не бяха зашеметени от сечивата на войниците, не смееха да се обадят, защото навярно бяха много уплашени.

След малко зашеметените съветници постепенно започнаха да се съвземат и да се озъртат смаяни наоколо, защото не разбираха какво се беше случило. Когато и последният зашеметен съветник се съвзе напълно, главният съветник удари веднъж с големия си дървен чук по масата пред себе си и обяви продължаване на обсъждането.

